

גליון היכל הקודש

מוצאי החג ר"ח	הדלקת הנרות	ירושלים
7:25	5:38	ירושלים
7:29	5:54	בני ברק
7:26	5:47	בית שמש
7:26	5:47	מודיעין עילית
7:23	5:40	צפת
7:24	5:32	יבנאל
7:26	5:46	אלעד
7:25	5:47	חיפה

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שעה 12, גליון 4 (574)

שמיני עצרת, שעת תשפ"ג לפ"ק

שיעורים כסדרן: נ"ך: מלכים-ב' י"ז-י"ח | בבלי: כתובות ק"ג | ירושלמי: הוריות ה' | תוספתא: שבת י"ח | רמב"ם: שנינים ב'

מוהרא"ש מספר

לרקד עם התורה הקדושה

הרמב"ם כותב (הלכות לולב, פרק ח', הלכה ט"ו) שיהודי צריך לשמוח מאד עם המצוות שהוא מקיים, הוא צריך להיות שמח מאד בזה שהוא עובד את השם יתברך, ומי שלא שמח בעבודת השם שלו, עלול לקבל על זה עונש גדול, כמו שאומר הפסוק בתוכחה, שכל העונשים הקשים באים בגלל שלא עובדים את השם יתברך בשמחה ובלב שמח, כמו שכתוב (דברים כ"ח, מ"ז), "תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה ובטוב לבב". ומי שמתגאה ולא נאה לו לשמוח בעשיית המצוות – למעשה הוא חוטא ושוטה, ועליו אומר הפסוק (משלי כ"ה, ו) "אל <<<<

מילה של התחזקות

חכמינו זכרונם לברכה אומרים (סוטה ח'): "במדה שאדם מודד בה", איך שהאדם מתנהג, "מודדין לו", כך נוהגים אתו; אם נסלח אחד לשני, נאהב כל אחד – הקדוש ברוך הוא יסלח לנו, הקדוש ברוך הוא יאהב אותנו. מוהרא"ש זכותו יגן עלינו תמיד היה אומר: "אי אפשר לתאר לאיזה דרגות רבנו יביא אותנו אם נחזיק עצמנו באחדות, אם תהיה אהבה בינינו". אבקש מכם מאד, לרגל השנה החדשה הבאה עלינו לטובה, ת'הא ש'נת פ'אר-ג'ינעו (פרגונו), ת'הא ש'נת פ'אר-ג'עבן (לסלח): אם נסלח ונפרגו – הקדוש ברוך הוא ימחל לנו ויתן לנו שפע גדול, פרנסה גדולה. אני מתפלל עבורכם, אני מתפלל עבור כל אנשי שלומנו ועבור כל עם ישראל, שתהיה לנו שנה טובה, שנה מתוקה, א פרייליכע ג'עשמאקע יאר, א יאר פ'ול מיט ג'ליק (שנה שמחה ונעימה, שנה מלאה באשר).

(עצתו אמונה וילך תשפ"ב)

דוארט על החג

ולא קם נביא עוד בישראל כמשה אשר ידעו ה' פנים אל פנים, כשאנחנו מסימים כעת את כל התורה, אנחנו לומדים על הגדלות של משה רבינו שהיה כל כך קרוב אל השם יתברך, הוא הכיר את השם יתברך ממש פנים אל פנים; אבל מה יכולים אנחנו, יהודים פשוטים, ללמוד מזה לחיי היום יום?

רבנו ז"ל אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כה) שאדם ישיח את לבו להשם יתברך בשפה בה הוא רגיל לדבר, שימצא מקום שקט ושם ישוחח עם השם יתברך שיספר לו כל מה שעובר עליו, שישח את כל לבו, כל מה שלוחץ לו על הלב, ויבקש מהשם יתברך להנשע בכל מה שהוא רוצה, ושפבר יזכה להיות יהודי פשר.

ורבנו אומר שם: שהרבה צדיקים גדולים וידועים ספרו שהם זכו לכל הדרגות שלהם רק על ידי זה שהם דברו ושוחחו הרבה אל השם יתברך בשפה שלהם, כמו שמדברים אל חבר טוב.

זה משהו שכל אחד יכול לעשות, לא משנה באיזה מצב הוא נמצא, אם הוא עמוק באדמה רחוק מאד מהשם יתברך, הוא שהוא גבוה מאד וירא שמים גדול, איך שזה רק יהיה יכולים לפתוח את הפה ולספר להשם יתברך מה שמרגישים, מה שעוברים, ומה שרוצים.

על נקדה זו משתתת כל חסידות ברסלב, שום דבר מעבר לזה, רבנו רצה להחדיר בנו שנהיה קרובים להשם יתברך, שנדבר אליו כמו שמדברים אל חבר טוב. לא משנה איפה האדם נמצא, אם הוא יושב ברכב או במשאית, אם הוא נמצא בבית או במשרד, איפה שהוא רק נמצא שהוא ידבר אל השם יתברך ושיספר לו יתברך כל מה שמנח על לבו.

רבנו אומר (לקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן צג): מה רוצים ממני, למה חולקים עלי? כי אני רוצה דבר אחד – להחדיר בכל אחד ואחד תפלה והתבודדות, שאדם ידבר וישוחח עם השם, שיספר לו כל מה שעובר עליו, חז"ל אומרים (ברכות ו'): "כרום זלת לבני אדם – אלו דברים העומדים ברומו של עולם, ובגיא אדם מזלזלין בהם", רש"י אומר שם: "ימאי ניהו, תפלה", שתפלה זה מהדברים הכי גבוהים כאן בזה העולם, אבל אנשים מאוד מזלזלים בזה, לכן מזלזלים בי, כי אני רוצה רק להחדיר בכל אחד ואחד את הענין של לדבר אל השם יתברך.

על מה צריכים לדבר אל השם יתברך? זאת אי אפשר לומר לאדם, לכל אחד יש משהו אחר שלוחץ לו על הלב, לאחד לוחץ שהוא צריך

מי יותר גדול?

בעזרת ה' יתברך - יום ד' פרשת שלח, כ"ב סיון, שנת ה'תשפ"א
לקבוצת אנשי שלומינו היקרים, תלמידי היכל הקודש בני ברק, ה'
עליהם יחי

תתחזקו ויחדיו עם העצות של רבינו. תברחו מפוליטיקה; פוליטיקה
גורמת לשלח מהשם יתברך, שוכחים שהקדוש ברוך הוא, הוא זה
שפנה את העולם, הוא בעל הבית, לא המפלגה הזאת ולא המפלגה
האחרת רעה, זה חתיכת בלוף, שקר מחלט.

בכלל קחו לעצמכם את הכלל, כשאתם שומעים אנשים מדברים;
הוא מוכר ככה, והוא מוכר אחרת, כל אחד צועק שהוא מוכר את
האמת, אם לא מדברים מהשם יתברך הכל בלוף.

מוהרא"ש אומר, מתי יוכלו לקרא את העתונים? כשיראו שם כותרות
ענקיות: "אין עוד מלבדו! מלא כל הארץ כבודו!" אז יוכלו לקרא
עתונים, אבל כל זמן שכתוב שלאדמו"ר הזה היה מאה אלף איש
ולאדמו"ר השני היה מליון אנשים - זה הגב הבלים ולא פדאי לגעת
בזה.

תתחזקו בימי הקיץ בשמירת עינים; לפני שאתם יוצאים מהבית
תבקשו מהשם יתברך בשפה שלכם כמה מילים: "רבונו של עולם
תשמור על העינים שלי; תעזר לי שאחזר הביתה ללא ראיה אסורה".
מוהרא"ש ספר לנו שני ספורים מיוחדים שהבעל שם טוב הקדוש
זכותו יגן עלינו ספר לתלמידיו, ספור מעשיר קמצן וספור מבעל מנגן
עור. היה עשיר מאד גדול, שלא נתן פרוטה אחת לצדקה; הוא היה
קמצן מאד גדול, כמה שהוא היה עשיר גדול - כך הוא היה קמצן
גדול. העניים מאד כעסו עליו, הם נהגו לקללו בכל הקללות. כשהוא
נפטר שלמו לו כגמולו, בזו אותו בשעת הלוייה ובשעת הקבורה
הפריעו העניים לקבורה, הם צעקו שכלל לא יקברו אותו כי הוא היה
קמצן כרוני, ולאדם כזה לא מגיע כבוד המת רחמנא ליצלן.

כשהוא נפטר נהיה רעש גדול בעיר, כי האופה של העיר הפסיק לתת
לחם וחלות לעניים, והירקן כבר לא נתן יותר לעניים פרות וירקות,
הקצב גם הוא לא הביא יותר לעניים בשר. כששאלו אותם מדוע הם
לא מחלקים יותר אוכל, ענו הסוחרים שעד עתה היה העשיר נותן
להם כסף, הוא השביע אותם שאף אחד לא ידע שהוא זה שנותן את
הכסף, הוא רצה שיחשבו שהוא קמצן גדול והיותו והוא נפטר - הם
לא יכולים לחלק יותר אוכל.

עוד ספור ספר הבעל שם טוב זכותו יגן עלינו. היה בעל מנגן שהיה
מסתובב בחתנות לשיר ולזמר, והיותו ובחתנות יש הרבה נשים והוא
לא רצה להכשל בראיות אסורות אז הוא עשה את עצמו כעיוור
והוא הדביק את עיניו, כולם חשבו שהוא באמת עיוור. כשבעל המנגן
נפטר יצא לאור הסוד שהוא כלל לא היה עיוור, רק כי הוא לא רצה
להכשל בראיות אסורות אז הוא קשר את עיניו וכך חשבו שהוא
עיוור.

הבעל שם טוב הקדוש סים את שני הספורים ושאל את תלמידיו:
"תגידו לי מי משניהם גדול יותר, מי שעשה את עצמו כעיוור כל ימי
חייו כדי לא להכשל בראיה אסורה, או העשיר שחשבו שהוא קמצן,
וכל ימי חיייו הוא ספג בזיונות, והעניים קללו אותו בכל הקללות?"
התלמידים מאד סערו משני הספורים והם ענו: "שניהם מאד
גדולים", ענה הבעל שם טוב ואמר: "בשמים גם לא יודעים להכריע
מי מהם יותר גדול, שניהם באמת מאד גדולים".

אנחנו צריכים להתחזק מהספורים האלו שנשמר על העינים ושלא
נחפש כבוד מאנשים; כל מה שאנחנו עושים שיהיה להשם יתברך
לבדו.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

(עצתו אמונה שלח תשפ"א)

תתהדר לפני מלך", ולהפך, מי שלא מסתכל על כבוד עצמו,
והוא שש ושמח ורוקד עם השם יתברך ותורתו, לאדם הזה
יש את הכבוד האמתי, את היהודי צריך להעריך, כמו שאומר
דוד המלך (שמואל ב' ו', כ"ב) "ונקלתי עוד מזאת והייתי שפל
בעיני", כאשר נשאו את הארון הקדוש היה דוד המלך רוקד
ומפזז ושמח עם השם יתברך, כמו שאומר הפסוק (שם, ט"ז)
"ותרא את המלך דוד מפזז ומכרכר לפני ה'", לא עגנו אותו
שמסתכלים עליו בבוז, ולא עגנו אותו שהוא מתבזה, הוא
רק שמח ורקד עם השם יתברך לכבוד התורה הקדושה.

כאשר מגיעים להקפות, כשיהודים ששים ושמחים
ורוקדים עם השם יתברך ותורתו הקדושה, אסור ליהודי
להתבייש לרקד ולהצטרף לשמחה, לא לשבת בצד ולהסתכל
איך השני רוקד, אלא להכנס פנימה ולרקד יחד עם כל
היהודים ולשמח ולהודות להשם יתברך. ואפילו שאדם
מפחד שישתכלו עליו כעל טפש כי הוא רוקד כל כך חזק,
אסור לו לשים לב לזה.

לשמות, כמה?

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ן, חלק ב', סימן כ"ד) "מצנה גדולה
להיות בשמחה תמיד", ורבנו ז"ל מאריך שם שאפילו אם
עוברים על האדם צרות וקשיים בחייו, בכל זאת הוא צריך
להתאמץ ולהשתדל בכל כוחותיו להיות תמיד רק בשמחה,
ואפילו במלי דשטותא, העקר שיהיה שמח.

רבי נתן מסביר את זה (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה
ד', אות ה') שכאשר יהודי באמת ידע ויבין כמה השם יתברך
אוהב אותו, וכמה הוא חשוב בשמים, כמה גדולה החשיבות
של המצוות והמעשים הטובים שלו, כמה הוא יקר בעיני
השם יתברך רק בגלל היותו יהודי; מזה בלבד הוא היה כל
כך שמח, שהוא לא היה פוסק מלרקד ולשמח כל היום.

אך לצערנו אנחנו בגלות, אנחנו רחוקים מהשם יתברך,
אנחנו לא מרגישים שהשם יתברך אתנו ואת גל האהבה
שהוא אוהב אותנו, לכן אנחנו חבים לעשות את כל העצות
והדרכים שביקלתנו ובלבד שנהיה בשמחה. וברגע שיהודי
שמח הוא מתקרב אל הקדוש ברוך הוא, הוא מתחיל
להרגיש את השם יתברך ואז הוא כבר שמח עם השם יתברך
בעצמו.

פעם אחת, תלמידו של רבי נתן פגש אותו משתתף
בחתונה של קרוב משפחה רחוק שלו, והוא ראה שרבי נתן
שמח ורוקד מאד, ואותו התלמיד לא היה מסגל להבין מדוע
רוקד רבי נתן בשמחה כל כך גדולה, היה מדבר בסוף הכל
בקרוב משפחה רחוק של רבי נתן והוא לא היה בידידות
מיחדת עם המחוננים. רבי נתן הסביר לו שהוא בכלל לא
רוקד בגלל החתונה, אלא הוא רוקד כי הוא שמח ורוצה
להודות להשם יתברך שהוא יהודי, ועל שהוא זוכה לעבוד
את הבורא יתברך, אלא שאם הוא יתחיל סתם כך לרקד
באיזה יום בהיר זה יכול להראות מוזר, אך אם יש לו
הזדמנות כה טובה לרקד מפני שהזדמנות לחתונה - אם כן יש
לו כבר את כל הסבות לרקד והוא כבר מנצל את ההזדמנות
עד תמה...

פעת כאשר אנחנו עומדים בהקפות הקדושות נותנים לנו
את ההזדמנות לרקד ולשמח עם התורה הקדושה ועם השם
יתברך, הבה ננצל את ההזדמנות כמו שצריך ולא נסתכל על
אף אחד ועל שום דבר שבעולם, רק נרקד ונשמח עם כל
הכח.

רבי נתן מבאר באריכות (ליקוטי הלכות, הלכות נפילת אפים, הלכה
ד') שכל אדם עם מעט שכל, אפילו גוי, אם הוא יתבונן היטב
הוא יגיע למסקנה שבעיני העולם הזה אין כמה לשמות.
העולם מלא בכל כך הרבה צרות ויסורים, כל אחד ללא יוצא
מן הכלל מתיסר בעולם הזה בהרבה קשיים ובעיות, ובאמת
אין עם מה לשמוח בכל עיני העולם הזה, ואפילו שעבר על
האדם יום טוב והיתה איו הצלחה, בדרך כלל זה מעררב
עם הרבה קשיים וצרות.

הדבר היחיד שיכול לשמח את האדם בזה העולם זה רק
אמונה. כשיהודי מאמין ויודע שהשם יתברך מנהיג את כל
העולם, ואפילו המקרים שנראים לא טובים הם באמת רק
לטובתו, והוא יודע שלא נשארים בזה העולם לנצח ויום
אחד הוא יסתלק מהעולם הזה ורק אז מתחילים החיים
האמתיים, אז תהיה לו מנוחה, אז הוא יקבל שכר על כל

ספור חייו של רבנו הקדוש (קנ"א)

תקציר: שמחה גדולה שורה אצל אנשי שלומינו, לרגל הולדת הבן אצל רבינו ז"ל. תקמא.

בלילה קדם הברית, אז ישב רבנו ז"ל עם אנשי-שלומנו ביחד ודבר עמהם הרבה מאד מגדלתו ומעצם נפלאות מדרגתו העצומה. ובתוך דבריו הקדושים ענה ואמר, שקשה להכניס בלב ענין גדלתו, ואי אפשר לדבר מזה כלל, כי גם אחרים אומרים כך לשונות כאלו. וכל מה שהפה יכול לדבר, אומר השני גם-כן כך, אבל רק כל חד, כפום מה דמשער בלביה, יכול להכין קצת, היכן נקדת האמת לאמתה וכו'.

תקמב.

ותור אז לפנינו שיחת ה'עולם', שהיו אומרים עליו, "שאיין פאן ממצע"; הינו אם הוא צדיק אמתי, אזי הוא חדוש נפלא ונורא ונשגב, שאי אפשר לשער במח אנשי כלל, ולהפך חס ושלום וכו', פי כך היו רגילים רב העולם לומר עליו. ורמז רבנו ז"ל, שהאמת היא, כמו שהם אומרים, "שאיין פאן ממצע", והבוחר בחיים בחר באמת.

תקמג.

אחר-כך כשעשה רבנו ז"ל את הברית לבנו, היה הוא בעצמו הסנדק. וכן עשה החתונה ובמצות הפריעה כפד את רבי נתן. וקרא שמו שלמה אפרים (ומעלת נשמת הילד הזה אי אפשר לשער ולספר כלל, ומעט מרמז בלקוטי מוהר"ן חלק א', סימן ט"ז מהתריין משיחין, עין שם, פי נקרא על שם משיח בן דוד ומשיח בן יוסף: שלמה בן דוד, אפרים בן יוסף. ויש בזה רזי דרזין, שלא נמח להדפיס). ורבנו ז"ל עשה סעודה, והיתה שם שמחה רבה, ואנשי-שלומנו נשארו אצלו עד יום שלישי למלה, שחזר ועשה סעודה. וכל אותו הזמן דבר וגלה נפלאות רבות פלאי פלאות, שיחות יקרות בעבודת-השם-יתברך.

תקמד.

ואז ביום שלישי למלה דבר רבנו ז"ל הרבה ממעלת התפלה וההתבודדות ולצאת בשדה ולהתבודד בין עשבים, ואמר בזו הלשון: "עס איז זייער גוט פרום צו זיין צווישען זייה (טוב מאד להיות ירא ביניהם). ודבר אז, שבחורף כל העשבים וכל הצמחים, כלם מתים, פי בטל כחם בחורף, והם אז בכחינת מיתה. וכשכא הקיץ, כלם נתעוררים וחיים. ואז טוב ויפה מאד, כשיוצאים לשוח בשדה שיחה זו תפלה ותחנון ותשוקה ונענועים להשם-יתברך. ואז כל שיח ושיח השדה המתחילים לחיות ולצמח, אז כלם נכספים ונכללים בתוך שיחתו ותפלתו. (והאריך בשיחה זו מאד, ולא נכתבה מיד, על-כן נשכח הרב, ומה שנדפס קצת, הוא בלקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן י"א, עין שם).

תקמה.

וכן דבר אז הרבה ממעלת אמירת תהלים. ואמר אז, שמעלת האומר מזמורי תהלים היא כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו, פי הוא אמרם ברוח-הקדוש. והרוח-הקדוש מנח בתוך התבות. וכשאומרם הוא מעורר ברוח פיו את הרוח-הקדוש, עד שנחשב כאלו אמרם דוד המלך, עליו השלום, בעצמו. והוא מסגל מאד לרפאות החולה להיות לו בטחון רק על השם-יתברך, שעל-ידי אמירת תהלים יושיעו ה'. והבטחון הוא בחינת משענת, כמו שהאדם נשען על המטה, כן הוא נשען על הבטחון, שבטוח שיושיעו ה' כמו שאמר דוד (תהלים יח, יט): "וייהי ה' למשען לי". ועל-כן על-ידי-זה נתרפא החולה, כמו שנאמר (שמות כא, יט): "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונגה". וזה בחינת (ישעיה יא, א) "ויצא חטור מגזע ישי" הנאמר על משיח שהוא דוד בחינת (איכה ד, כ) "רוח אפנו משיח ה'". וזה בחינת (פסחים סח.) עתידין צדיקים, שיחיו מתים על-ידי המשענת, בחינת (זכריה ח, ד) "ואיש משענתו בידו", בחינת (מלכים-ב' ד, לא) ונתת וישם את המשענת על פני הנער וכו'. [ובכל זאת היתה עוד אריכות גדולה, אבל לא נכתב בשלמות, וחסר הרב, רק מה שנתפס אז במח רבי נתן, כתבו תכף-וימדי].

תקמו.

אחר-כך נסעו אנשי-שלומנו חזרה כל אחד לביתם, וגם רבי נתן חזר לביתו לעיר נעמרוב.

(המשך יבא אי"ה - נלקח מספר "פעלת הצדיק")

נקודה טובה שהוא הספיק לחטוף בעולם הזה, על כל מצוה שהוא קים בעולם הזה ועל כל פעם שנמנע מלעשות עבירה ועל כל מאמץ לקיים את רצון השם יתברך, רק אדם שחי כך יכול באמת להיות בשמחה. מי שאין לו אמונה, הוא לא מאמין שהשם יתברך מנהיג אותו בכל צעד ושעל ולכל דבר שעובר עליו יש חשבון מדיק, הוא אינו מאמין שיש עוד עולם ששם מקבלים שכר על כל המעשים טובים שעשו בעולם הזה, לאדם כזה באמת אין במה לשמוח בעולם הזה, הוא עובר צרות ויסורים ואין לו עם מה להתנחם.

לכן אנו אומרים בהקפות את מזמור כ"ט בתהלים, שזה מסגל לסלק מאדם את הרוח שטות, את המחשבות הרעות שנכנסו במוחו, כמו שרבנו אומר (ספר המדות, אות קליפה, סימן ו') "השבועה קולות שאמר דוד על המים, בדבורן מכניעין הרוח רעה". כי העצה היחידה להגיע לשמחה היא רק על ידי שאדם מסלק מעצמו את המחשבות הרעות של כפירה שנכנסות במח. כל זמן שהרוח שטות נמצא בקרב אין לו אמונה טהורה וברורה בהשם יתברך, אז הוא אף פעם לא יכול להיות בשמחה. וכן השם מ"ב שהוא "אנא בכח" גם מסגל לסלק מאדם את המזיקים הרעים שרוצים להכניס באדם כפירות ואפיקורסות ורמנא לצלן ולהרחיקו מהשם יתברך וכך למרר את חייו.

ממצב רוח רע למצב רוח טוב

ישאל האדם, "אני יודע שרק עם אמונה יכולים להיות לי חיים טובים בעולם הזה, מה אעשה שלצערי אבדתי את אמונותי? קראתי הרבה דברים רעים, שמעתי הרבה דברי כפירה, ואני לא מרגיש יותר את השם יתברך, אני מרגיש כל כך רחוק מהאמונה הקדושה, מה עלי לעשות עכשיו?" לכן השם יתברך ברחמנותו עלינו שלח לנו את רבנו ז"ל, שיש לו את הכח לרפאות אותנו ולהוציא אותנו מהבוץ אליו נפלנו.

רבנו ז"ל ספר (ספורי מעשיות, מעשה י"ג) שהיתה בת מלך, שמלך אכזר רדף אחריה ורצה להורגה, והיא ברהה למבצר של מים, והמלך ירה בה בעשרה סוגי חצים, שהיה משוח בעשרה מיני סמים, וכך היא ברהה לתוך המבצר והתעלפה שם, ורבנו ז"ל, "אני רופא אותה". בת המלך זה כל יהודי, שאהוב אצל השם יתברך כמו בן יחיד, והמלך הוא האכזר והרשע זה היצר הרע, הוא כזה רשע ברשע, והוא רק רוצה להרוג את היהודי, הוא רוצה למרר לו את החיים בעולם הזה ובעולם הבא. היצר הרע יורה לתוך היהודי חצים שמשוחים בסם של כפירה ואפיקורסות, הוא מכניס למחו של האדם מחשבות של כפירה, הוא רוצה לעקור אותו מהאמונה שלו, שיעזוב את השם יתברך, פי כאשר האמונה נחלשת אצל יהודי הוא כבר גמור, הוא מאבד את המצב רוח שלו, והוא מאבד את החיים שלו בעולם הזה ובעולם הבא, והיהודי כבר לא יודע מה לעשות עם עצמו.

לכן יש לנו את רבנו ז"ל שהוא הרופא שלנו, הוא יכול לרפאות אותנו. כשנזרוק את השכל שלנו, ונקח את העצות והלמודים של רבנו ז"ל, הוא יוציא מאתנו את הסם הרעיל שהיצר הרע ירה בנו, ונוכל להתחזק באמונה, וכך נהנה מחיינו בעולם הזה ובעולם הבא.

אני רץ אל רבינו

אנשי שלומינו נוהגים בשמחת תורה כשרוקדים עם התורה בידיים, אז נשבעים שתכף ומיד אחר ההסתלקות מהעולם, לכו אל רבנו ז"ל בעבור תקונו כמו שרבנו אומר לאחד שעמד לפני פטירתו מהעולם, שישבע בנקיטת חפץ שמיד לאחר פטירתו הוא יגיע לרבינו ז"ל כדי שיתקן אותו (עין ספר פעולת הצדיק, סימן תתמ"ה). האמת היא שאם הזמן של שמחת תורה מסגל כל כך, שאדם יכול לפעל שיבוא לרבינו מיד אחר ההסתלקותו, על אחת כמה וכמה הזמן מסגל לפעל שבעולם הזה בחיים שלנו פה נזכה להגיע לרבינו ז"ל, כלומר שנזכה ללמד בספרים של רבנו הקדוש ולקיים את עצותיו ואת למודיו, ונוכל נקבל פאן בעולם הזה את התקון הנכון, ויהיו לנו חיים מאשרים ונעימים.

מתחילים דף חדש

רבנו אומר (שיחות ה"ר, סימן כ"ו) שאצל העולם שכחה הוא בעיה, אנשים מתלוננים שהם שוכחים דברים ויש להם צער מזה, אבל - אומר רבנו - אצלי יש לשכחה מעלה גדולה, אם האדם לא היה שוכח, הוא לא היה יכול לעבוד את השם תפוך כמו שצריך, הוא היה זוכר תמיד את כל הקששים שעברו עליו, וזה היה מאד מפריע לו בחיים, אבל בגלל שהאדם שוכח, לכן הוא יכול כל הזמן להתחיל להתחיל, הוא יכול לשכח כל מה שהוא עשה עד עכשיו, ולהתחיל בהתחדשות חדשה.

במיוחד כשמגיע ללמוד תורה, ליהודי יכול להיות חלישות הדעת שהוא שוכח כל מה שהוא לומד, מביא רבנו את המדרש (ויקרא רבה י"ט, ב) משל לאחד ששכר פועלים שימלאו לו דודים אבל בדודים היה חורים ומה שהכניסו שם מיד נזל החוצה, הפועלים הטפשים חשבו לעצמם הואיל ונזול כל מה שמכניסים שם, אז חבל על העבודה: אבל הפועלים החכמים אמרו, "מה מענין אותנו שזה נזול חוצה? אנחנו מקבלים תשלום על כל יום שאנחנו עובדים, אנחנו נקבל את שכרנו אפילו שלא ישאר כלום בדוד. אותו דבר עם התורה הקדושה אפילו כשהאדם שוכח את כל מה שהוא לומד, הוא יקבל הרבה שכר מהשם יתברך על כל מילה שהוא זכה ללמוד את התורה הקדושה בזה העולם. השם יתברך עשה במיוחד שישישכחו מה שלומדים, כדי שיהיה לו תמיד חיות וחשק ללמוד את התורה הקדושה (קהלת רבה א, ל"ד).

לכן עכשיו הוא הזמן לשכח כל מה שעשוי עד עכשיו, ולהתחיל עם חיות מחדש ללמוד את התורה הקדושה. התורה נגמרת עם המלים (דברים ל"ד, י"ב) "לעניי כל ישראל", אומר על זה רש"י שמשה רבנו שבר את הלוחות, וזה גרם שישישכחו את הלמוד (עין ברכות ח"ג), ומיד מתחילים עוד פעם ללמוד מהתחלה בראשית, ודוקא בגלל זה שיהודי שוכח כל מה שהיה עד עכשיו, יש לו את הכח להתחיל מחדש. יהודי צריך תמיד לעשות התחלה חדשה, לשכח כל מה שעבר עד עכשיו ולהתחיל עוד פעם בחיות מחדשת, כאלו הוא רק עכשיו נולד, והוא מתחיל עכשיו לעבוד את השם יתברך בפעם הראשונה. נוהגים בשמחת תורה לשמרימים את הספר תורה בהגבחה שמרימים את זה הפוך לצד השני, זה שמרים את הספר תורה רואה רק את הצד הריק של הקלף, זה בא ללמוד את האדם שאפילו שהוא עכשיו כבר גמר את התורה, הוא כבר למד את הכל, שלא יאמר אני כבר לא צריך ללמוד, אלא מראים לו קלף חלק שהוא אפילו עוד לא התחיל ללמוד, הוא צריך עכשיו להתחיל להתחיל, ואפילו שהאדם רואה את עצמו כמו קלף ריק, אין לו שום תורה בעצמו, הוא גם יכול להתחיל מעכשיו כמו ילד קטן שנולד עכשיו והוא מתחיל את חייו בחשק חדש.

מסתובבים עם התורה הקדושה סביב הבימה פעם אחר פעם, אנחנו עכשיו בסוף של הימים הקדושים, היה לנו את ראש השנה, צמנו והתפללנו ביום כפור, ישבנו בספה ונענו את ה' מינים, כל יהודי בודאי התקרב להשם יתברך בימים האלו, לכל יהודי יש נשמה קדושה שרוצה להיות ראוי וקרובה להשם יתברך. כל יהודי בודאי קבל על עצמו דברים טובים במשך הימים האלו שהוא רוצה לעזוב את המעשים הרעים ולהיות יהודי טוב וראוי; בהצעה היא שלא נכנס למח שלנו שאנחנו יכולים להראות את זה ולהוציא את זה מהכח אל הפועל, אנחנו מרגישים שאנחנו כל כך קשורים למעשים הרעים שלנו, ואנחנו לא יכולים להשיג איך אנחנו יכולים לצאת מזה.

לכן רוקדים מסביב לבימה, זה מראה על כל הדברים הטובים שמסתובבים במח שלנו ולא נכנסים בפנים, שנתחיל לעבוד על זה שכן נכנסים את זה לראש, ונשתחיל להכין שאנחנו פן יכולים להצליח. עם רצון וחשק גדול יכול כל אחד להגיע לדברים הכי גדולים, כל יהודי - ללא יוצא מן הכלל לא משנה איך הוא נראה ואיך הוא מתנהג - יכול להיות יהודי טוב וצדיק גדול, הוא צריך רק לפתח את הפה ולהתחיל לדבר אל השם יתברך בפשטה שלו, לספר להשם יתברך כל מה שעל לבו, ומצד שני הוא צריך להתחיל ללמוד את התורה כל יום, זה מנקה את האדם מכל הלכלוך, וזה מקרב אותו להשם יתברך, וכל יהודי יכול לזכות לזה בדרך הקלה.

רכב יפה, ולשני כואב שהוא רחוק מהשם יתברך, הוא לא מתנהג כראוי, וכן הלאה לכל אחד יש את הדברים האישיים שלו שהוא רוצה, ואפילו אצל האדם בעצמו זה לא תמיד אותו הדבר; העקר צריכים פה פתוח לדבר אל השם יתברך מה שצריכים באמת, ואז נגיע לדברים הכי יפים והכי גדולים בעולם הזה ובעולם הזה.

לכן מספרת לנו התורה על הגדלות של משה רבינו אשר ידעו ה' פנים אל פנים, ורש"י אומר: "שהיה לבו גס בו", משה רבינו דבר עם השם כמו שאדם מדבר עם חבר, "ומדבר אליו בכל עת שרוצה", הוא דבר אל השם מתי שהוא רצה, "כענין שנאמר", כמו שכתוב בפסוק בפרשת חטא העגל (שמות לב, ל): "ועתה אעלה אל ה'", כעת אעלה אל השם יתברך לבקש ממנו שימחל לכם, ואחר כך רואים בפסוק שמשה רבינו אמר (במדבר ט, ח): "עמדו ואשמעה מה יצוה ה' לכם", ורש"י אומר (שם): "אשרי ילוד אשה שקד מבטח, שכל זמן שהיה רוצה היה מדבר עם השכינה".

אנחנו צריכים לשמוח מאד, אנחנו צריכים הרבה להודות להשם יתברך שאנחנו יודעים מהעצות של רבינו ז"ל, שרבינו לוקח את כל הדרגות הגבוהות של משה רבינו ומוריד אותם אלינו אנשים פשוטים, וגורם שגם אנחנו אנשים פשוטים נוכל לעשות אותם, שגם נתקרב להשם יתברך ונשדבר אליו יתברך כמו שמדברים אל חבר טוב. יעזר השם יתברך שנוצית לרבינו, כך יהיו לנו חיים יפים.

(אשר היה אל יואל, שבת חול המועד סוכות תשפ"ב)

חבורה	מנחה ושל"ס	שחרית שב"ק	מנחה וקבלת שבת	ירושלים
יום שלישי בשעה 21:15	20 דקות לאחר זמן הדה"נ	9:15 ברכות	20 דקות לאחר הדה"נ	רח' רבי נחמן מברסלב 15
יום רביעי בשעה 21:00	בזמן הדה"נ	9:15 ברכות	15 דקות לאחר הדה"נ	בני ברק
שמיעת שיעור ליל שישי רח' נחל דולב 19	סעודה שלישית 10 ד' לפני השקיעה וגם ברמה ג' רח' מרים הנביאה 20 ק"א	---	10 דקות לפני השקיעה	רח' בעל שם טוב 7
יום רביעי בשעה 21:30	20 דקות לפני השקיעה	בקרב אי"ה	10 דקות לאחר הדה"נ	בית שמש
שיעור: יום ראשון בשעה 21:30 רחוב צה"ל 9 (ביהכ"נ תב"ד)	45 דק' לפני השקיעה	9:00 ברכות	10 דקות לפני השקיעה	רח' ריב"ל 6
				מודיעין עילית
				רשב"י 19
				צפת
				רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה - 1)

קוואל מון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד
 ארץ ישראל 0797040069 ארה"ב 212-444-9169 / ארגנטין 152-354380-451
 אנגליה 03303502363 קנדה 438-320-9090 / בלגיה 323-500-3462
 חיזוק יומי במייל chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד
 ארץ ישראל 0797040066 ארה"ב 212-444-9191 / ארגנטין 152-354370-541
 אנגליה 03303502362 בלגיה 323-500-3461 / קנדה 438-300-8080
 לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com